

וגם אם היה הסכך והאוויר למעלה שווה בשווה, אלא שלמטה, על קרקע הסוכה, יש יותר שמש מצל, הסוכה פסולה, היות והצל למטה בטל ברוב החמה, [ראה להלן כב ב].

גמרא:

הגמרא דנה בשאלה מדוע נקט התנא במשנתנו לשון "פסול" בכואו לבאר את דין גובה הסוכה [סוכה הגבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה"], ולא נקט לשון של תקנה, שסוכה כזאת יש למעט את גובהה עד שתהא נמוכה מעשרים אמה כדי להכשירה,

כמו שנקט התנא בתחילת מסכת עירובין לשון שכזאת, לגבי קורה הגבוהה למעלה מעשרים אמה בפתח המבוי, (5) ששם לא אמר התנא שהיא "פסולה" לתקן בה את המבוי, אלא אמר להיפך, שאפשר להכשירה על ידי שינמיך את הקורה למטה מעשרים אמה:

תנן התם, בתחילת מסכת עירובין [ב א]: **מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה**, שהיתה הקורה מונחת בגובה המבוי מעל עשרים אמה, אין להוציא מרשות היחיד לתוכו, ואין לטלטל בו, אלא אם כן **ימעט**, ינמיך את הקורה או יגביה את הקרקע שתחתיה, עד

5. ביום השבת אסור מן התורה להוציא חפץ מרשות היחיד לרשות הרבים.

כל מקום המוקף משלושת צידיו במחיצות, הרי הוא נחשב ל"רשות היחיד" לגבי הוצאה בשבת.

מן התורה מותר לטלטל מרשות היחיד של אדם אחד לרשות היחיד של חברו, וכמו כן מותר לטלטל מרשות היחיד אל חצר מגודרת המשמשת במשותף לכמה בתים. אך תיקנו חכמים שלא יטלטלו בני הבתים אל החצר המשותפת מבלי שיעשו ביניהם "עירובי חצירות", והיינו, שיניח כל אחד ואחד מדיירי הבתים את פתו באחד הבתים, וכך ייחשבו כולם כבני בית אחד, והחצר תחשב כרשות של כל בני הבית האחד. הטעם לתקנה זו היה, כדי שלא יבואו לטעות ולהוציא מרשות היחיד לרשות הרבים.

"מבוי סתום" הוא סמטה צרה, המשמשת כמעבר של בני הבתים, היוצאים מחצרותיהם, ועוברים דרך המבוי אל רשות הרבים. המבוי הסתום מוקף במחיצות משלושה צדדים, ורק ברוח הרביעית הוא פתוח לרשות הרבים.

מן התורה, "מבוי סתום" הוא רשות היחיד. ומכל מקום, כיון שהוא משמש להילוך הרבים, וממנו יוצאים לרשות הרבים, והמוציא ממנו לרשות הרבים חייב משום מוציא מרשות לרשות, לכן אסרו חכמים להוציא חפץ מרשות היחיד למבוי, וכן אסרו לטלטל חפץ במבוי עצמו למרחק של ארבע אמות אלא בשני תנאים: האחד, שיעשו בני המבוי ביניהם "שיתוף מבואות", כמבואר במסכת עירובין. והשני שיעשו היכר בפתח המבוי הפונה לרשות הרבים, באופן שיציין להם שהמבוי חלוק מרשות הרבים.

היכר זה ניתן לעשותו בשני אופנים: א. על ידי שיעמידו "לחי" בצורת פס בצד הפתח של המבוי. ב. על ידי שיניחו קורה מעל פתח המבוי, כדי שייראה פתח המבוי כאלו הוא מקורה, ויהיה ניכר לכל שהמבוי חלוק מרשות הרבים.

קורה זו צריכה להנתן בגובה עד עשרים אמה, כדי שתשלוט בה עינו של אדם המהלך במבוי.